

2. אשה שעזבה את ביתה באונס (עין יצחק).
3. איש שעזב את ביתו באונס בנגוד לתנאי שעשה (נודב"י).
4. אשה שעלתה לארץ ישראל - לענין מזונות.
5. אשה שעזבה את הבית בטענה מוצדקת, אבל תובעת גט (הפלאה, מבי"ט).

חלוקת דירה הרשומה בטאבו ע"ש בני זוג וצד אחד השקיע בקנייה יותר הרב חיים שלמה בן שאנן

- א. האם רישום הדירה על שם שניהם כשוה. נותן להאשה דין שותף לשוה, אפילו בידוע שעיקר ההוצאות היו על הבעל. והאם יש הבדל בין אם הבעל רשם מעצמו גם האשה. לבין אם היתה דרישה מהאשה שירשום על שמה.
- ב. אם נאמר שהרישום בטאבו נחשב כמתנה, האם מתנה זו יכולה גם לעכב את הבעל מלהשתמש אם האשה מעכבת עליו.
- ג. בשותפים בדירה, והאשה הוצאה מהדירה עקב פסק דין, האם האשה יכולה לתבוע מהבעל תשלום שכירות. עבור ההשתמשות בנכס שבחלקו הוא נכס שלה.

סידור גט על פי כתב הבעל, ומינוי בפה שלא בפני השליח הרב זלמן נחמיה גולדברג

חלק א

- א. דברי החזו"א בהל' גיטין סי' פ"ה שאין לכתוב גט עפ"י כת"י הבעל, וכן אין לסמוך על מינוי שלא בפניו.
- ב. דברי הגמ' בגיטין ע"א ע"א בענין חרש שיכול לדבר מתוך הכתב. ובהמשך שם, ע"ב ע"א בברייתא מבואר דבעינן שהסופר ישמע קול הבעל. וממעטינן מזה חרש שיכול לדבר מתוך הכתב שלא מועיל, ובדברי הראשונים שם האם ממעטינן דוקא חרש, או כל דבור מתוך הכתב. והאם יש חלוקה בין היכא דכותב בפני הסופר, או שכותב שלא בפני הסופר.
- ג. ממנה את הסופר לשליח שלא בפניו האם זה מועיל. או כל שלא בפניו

- יש חסרון דאומר אמרו. ומחלוקת ראשונים בזה. ובדעת הרמב"ם יש לעיין כיצד סובר, והאם יש לחלק, בין מינה מפורש את הסופר לשליח, לבין אם אמר לאחר לומר לפלוני הסופר לכתוב הגט, ובאומר אמרו אם פסלינן לגט, האם זה מדאורייתא או מדרבנן.
- ד. בבאור מחלוקת רשב"ג ורבנן בגיטין ע"א, דלרשב"ג חרש שאינו מדבר ואינו שומע. וכותב לסופר לכתוב לו גט מהני, ולרבנן לא מהני. פי' האבני נזר ופי' החזו"א.
- ה. מסקנת הדברים אם מהני כתיבה של הבעל למנות שליח. וכן מינה את השליח בפה שלא בפניו.

חלק ב

- א. בדברי העונג יו"ט שיש להחמיר שלא לשלוח כתב לסופר ועדים במקום האשה לגרשה. וחיישינן שמא הבעל חזר בו. ובאור דברי הגמ' דגיטין דחיישינן שמא פייס, מתי אמרינן סברא זו.
- ב. בדברי העונג יו"ט שכדי למנות שליח צריך רצון השליח. ראייה מדברי הרמב"ן שלא כדבריו. ובדברי הרמ"א בסדר הגט ששואלין השליח אם לא ביטל השליחות. לכאורה מוכח שבעינן דעת השליח, ולכאורה מוכח כן גם מדברי הראב"ד בכ"מ הובאו דבריו בש"מ צ"ח ע"ב, ואי נימא דבעינן דעת השליח יש לדון במקרה שנתרצה להיות שליח. האם חיישינן שמא חזר בו אח"כ.
- ג. במשלח שמינה שליח בכתב. אי נימא שמנוי השליחות הוא רק כשיגיע הכתב ליד השליח האם חיישינן שמא חזר בו המשלח. מביא דברי הקצוה"ח בסי' ס"א סק"ג בענין ברירה שבמקרה שעושה חלות לאחר זמן כשיהיה מבורר, ודברי הרשב"א שגם כה"ג לא מהני. והאם יש הוכחה מדברי הרשב"א לנדון דידן בענין חשש חזרה.
- ד. בממנה שליח. שיחול לאחר ל' האם בכה"ג בעינן לדון בטול כדי שיתבטל השליחות, או שמספיק חרטתו כדי שלא יחול השליחות. ונדון בכל בטול שליחות האם בענין שיבטל, או שסגי אם בלבו אינו רוצה השליחות. באור דברי הר"ן בגיטין שלכאורה מוכח מדבריו דבעינן בטול השליחות, ובבאור דברי הרע"א בדברי הר"ן.
- ה. במקרה שהאשה עשתה שליח לקבלה. והבעל זיכה לה הגט ע"י אחר האם מהני, והאם זה דומה לשלח שליח לתרום, ותרום אחר. וכן יש לדון בשלחה שליח לקבלה ונתן הבעל הגט בחצירה שאינה סמוכה לה.
- ו. בהך דגיטין דהמביא גט וחלה הרי זה משלחו ביד אחר, ובאמר כתבו גט

29/07/2018 18:00

אין הם יכולים לעשות שליח. ור"ב ס"ל משום דבכתבו הוי מילי ולא מימסרי לשליח. וצ"ע שיועיל כתיבת אחר מדין זכיה, ישוב הקשיא בכמה אופנים.

ז. במביא גט שחלה שעושה שליח אחר, האם השליח האחר יכול לעשות שליח שלישי, או דלמא דוקא אם האחר יחלה יכול לעשות שליח שלישי. ואם נאמר שרק בחלה האחר יכול לעשות שליח שלישי, האם זה משום קפידא של הבעל, או של השליח הראשון. ובדין ההגה"ה בתרומת הדשן שבשלח שליח להפריש חלה בזה"ז, והפריש אחר דמהני. האם זה דוקא בחלה הראשון, או אפילו בלא חלה.

ח. בדעת הקצות החושן דאמרינן זכין לאדם ולא מאדם. ובהוכחתו מדברי התוס' בנזיר. ויש לדון האם גילוי דעת שמגלה בדבר שלא בא לעולם, מועיל שכשבא לעולם יחשב הדבר כזכות לו. ובדברי החתם סופר שמועיל גילוי דעת לגרש, שכשהאשה תהיה ראויה להתגרש יחשב הדבר כזכות לבעל, ואפשר לגרשה מדין זכיה. ויש לעיין מדברי הרע"א שחיישינן לחזרה. וכן מדברי הירושלמי שאם אין האשה יכולה לעשות שליח לקבלה כיון שאינה בעלת הממון, חיישינן שמא האשה חזרה בה.

ט. מסקנת הדברים אם מועיל מינוי הסופר לשליח על ידי שליחת כתב. וגם מינה הסופר לשליח בפה שלא בפניו.

י. דברי ה"באר יצחק" שכל ששלח שליח, אין המשלח רוצה שהפעולה תעשה מדין זכיה.

דין שוטה לענין גירושין הרב נחום גורטלר

א. במסכת חגיגה דף ג' ע"ב מבואר על ג' דברים שהעושה אותם נקרא שוטה, ונחלקו הראשונים האם דוקא בג' דברים אלו, או שגם בדברים אחרים הדומים לזה ג"כ נקרא שוטה.

ב. באור דברי הגמרא שם בג' אופנים. ולפי"ז יוסבר מחלוקת הראשונים הנ"ל. ובדעת תוס' שם נראה דס"ל דדוקא בג' דברים המצוינים שם קרוי שוטה.

ג. דעת הפוסקים במחלוקת הנ"ל.